

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

III. Corona spiritualis. Corona spiritualis continens Evangelicam historiolum
Vitæ Domini nostri Iesu Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

HLUDOWICI BLOSII
 CONCLAVIS
 ANIMÆ FIDELIS,
 PARS TERTIA,
 SIVE
 CORONA SPIRITVALIS
 CONTINENS
 EVANGELICAM HISTORIOLOM
 VITAE DOMINI NOSTRI IESV CHRISTI:
 S. PAVLV S.

1. Tim. 1.

Tit. 2.

FIDELIS sermo, & omni acceptione dignus, quòd Chri-
 stus IESVS venit in hunc mundum peccatores se-
 luos facere. Apparuit gratia Dei Salvatoris nostri
 omnibus hominibus, erudiens nos, ut abnegantes im-
 pietatem, & secularia desideria, sobriè, & iustè, &
 piè vivamus in hoc seculo, expectantes beatam spem,
 & adventum gloriæ magni Dei, & Salvatoris nostri IESV. Christi: qui
 dedit semetipsum pro nobis, ut nos redimeret ab omni iniquitate, & mun-
 daret sibi populum acceptabilem, sectatorem bonorum operum. Semet-
 ipsum exinanivit formam servi accipiens, in similitudinem hominum fa-
 ctus,

Finis in
 carnati-
 onis. fa-
 lus &
 sancti-
 tas ho-
 minum

Xx

Corona
Spiritu
alis

Rom. 4.

2. Cor. 8.

Etus, & habitu inventus ut homo. Humiliauit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Traditus est propter delicta nostra, & resurrexit propter justificationem nostram. Propter nos egenus factus est, cum esset dives, ut illius inopiã nos divites essemus.

Ipsi gloria in sæcula sæculorum, Amen.

CAPUT VNICVM.

AD SIMPLICIOREM
LECTOREM.

*Ex quo pius Lector remittitur ad
Epitomen Vitæ Christi in Mar-
garito spirituali.*

*Quadam notanda in lectione histo-
ria Evangelicæ.*

Luc. 1.

MISSVS est Angelus Gabriel à Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, & nomen Virginis Maria. Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave gratiã plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus. Quæ cum audisset, turbata est in sermone eius: & cogitabat qualis esset ista saluratio. Et ait Angelus ei: Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Deum. Ecce concipies in utero, & paries filium, & vocabis nomen eius Iesum, &c. †

† Cetera autem puncta & mysteria Evangelicæ hic abrumpuntur; quia R. D. Blofius in editione suorum Operum secundã, Historiolam istam Evangelicam mutavit & auxit, & convertit in plenam Harmoniam ex quatuor Evangelistis constatam, quam reperire datur in Margarito spirituali, sub titulo Epitomes Vitæ Christi.

1. Christus Maria Primogenitus & Unigenitus, quem ipsa semper Virgo peperit sine dolore.
2. Christus à primo instanti conceptionis plenus gratiã & sapienciã: in quibus proficere dicitur, quia eas paulatim hominibus manifestavit.
3. Anima eius semper fruebatur Deitate: & tamen abundantiam repressit ne in corpore resisteret quod passibile erat, & pro nobis pati debebat.
4. Acerbitas passionis Dominicæ prorsus intarrabilis.
5. Lectio Evangelij diligenter frequentanda, & cum insigni semper reverentia.
6. Piè imitandum meriti Christi, quibus remissionem, gratiam & salutem nobis obtinuit.

Quisquis simpliciores, dum legis in prædicta Historiola Evangelicã*, Mariam peperisse IESVM primogenitum suum, non arbitreris ipsam adhuc alios filios postea genuisse. Primogenitus enim ducitur, ante quem nullus est natus, sive post eum adhuc alius, sive nullus nascatur: atque ita primogenitus dicitur etiam ille qui est unigenitus. Indubitanter credere te oportet, Mariam non alium filium genuisse, quàm Iesum. Peperit autem eum in momento, sine dolore, sicut eum sine carnali voluptate conceperat. Imò verò & concepit

cepit & genuit illum perfusa ingenti gaudio inenarrabiliq̄ue dulcore Spiritus sancti. Porro Christus Iesus conceptus fuit in Nazareth, mox ut Maria dixit Angelo, *Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum.* Tunc enim Spiritus sanctus repente in eam supervenit, & Filius Dei verus Deus, in ejus castissimo utero factus est homo. Ipsa ergo virgo concepit, virgo peperit, & post partum virgo permansit. Dominus Iesus ex clauso virginali ejus utero mirabiliter prodijt, sicut ex clauso sigillatoq̄; sepulchro postea surrexit. Neque te movere debet, quodd sanctus Ioseph dicitur pater * illius: ob id enim sic appellatus est, quia vir Mariæ erat, & paternam curam de puero Iesu gerebat, atque à vulgo putabatur esse pater ejus.

Lucæ I.

* Ioseph est Christi pater nutritivus.

2. Christu semper plenus fuit gratiâ & sapientiâ, sed quia eam paulatim manifesta- vit, profecisse dicitur. Lucæ 2. Ioan. 1. Coloss.

2. quia sapientiam & gratiam suam paulatim, corpore crescente, manifestabat. Proinde quando suscitaturus Lazarum à morte, dixit, Ioan. 11 *Vbi posuisti eum?* non quasi ignorans hoc ab adstantibus percon-

tabatur, sed humano modo se gerebat & loquebatur inter homines.

Ipsè erat Deus & homo in una persona: ideoque anima eius mox ut creata fuit, semper contemplabatur clarissimè divinam essentiam, cognoscebatq̄; omnia in Deo, sicut Beati qui in cælo sunt, cognoscunt, imò verò multò excellentiùs. Et quidem Christus secundum Divinitatem erat Sapiencia increata, quæ est Verbum æternum, ipsaque divina essentia. Igitur anima illius secundum superiores vires, seu superiorem portionem suam (quæ Spiritus dicitur) incessanter conversa erat ad Divinitatem, & eam pro objecto habebat, illâque fruebatur. Quæ sanè animæ beatitudo redundasset in corpus, ipsumque reddidisset gloriosum & impassibile, nisi Deus id sacra dispensatione distulisset: interdum tamen hoc permisit, ut patuit in † Transfiguratione. Retrahebat ergo & continebat Christus illam beatitudinis redundantiam, ut pro nobis pati, ac mori posset. Itaq; secundum corpus & sensitivas vires, inferioremque portionem animæ, sustinebat miseras humanas & dolores gravissimos: cui inferiori

3. Christus in anima semper Deo fruebatur, sed repressit animæ gloriâ, ne in corpore redundaret, atq; ita passio impediretur.

Matth. 17.

Marc. 9.

XX 2 por-

† Fuit enim Transfiguratio Christi quædam transfusio gloriæ, ex anima beata in corpus passibile redundans. De qua re, ut de alijs omnibus hoc loco de ductis, & ad incarnationis Domini mysteria cognoscenda deducantur, juvabit Lectorem vidisse quæ Scholastici Doctores, & nominatim R. P. Franciscus Suarez, disputant apud D. Thomam in principio tertiæ Partis, ubi de incarnatione agitur.

portioni Divinitas tempore passionis omnem internæ dulcedinis influentiam subtraxerat, illamque sibi-ipsi reliquerat. Vnde & pius Jesus pendens in cruce clamabat ex parte humanitatis afflictæ, *Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me?*

4. Certè Christi passio fuit aded omni consolatione destituta, adeoque gravis & acerba, ut ei nulla cujuslibet Sancti passio possit aliqua ex parte æquiparari. Soler enim Dominus suis Martyribus immania tormenta, per infusionem sensibilis gratiæ, temperare: sed ipse Christus volens propter nos passionem suam in vera resignatione atque derelictione perferre, non permisit (ut dictum est) consolationem à superiori portione animæ suæ redundare in portionem inferiorem ac sensualitatem. Ista ideò diximus, ne verba Evangelica perperam intelligas, néve ignores quid sentire debeas de Christo, qui fuit omnis peccati expers, & venit in mundum ut tolleretur peccata mundi.

5. Ceterùm hortamur te, ut libenter & crebrò legas suprâ positam * Historiolam è verbis quatuor Evangelistarum contextam, in qua breviter quidem describitur Vita benignissimi Salvatoris nostri, plenius tamen habentur ea quæ ipsi Evangelistæ narrant de infantia ac pueritia ejusdem Domini Jesu, & de veneranda ejus passione. Profectò ista tibi melle

dulciora, & cunctis mundi opibus chariora esse debent. Dic igitur lætus cum Propheta: *Miserationum Domini recordabor, laudem Domini super omnibus quæ reddidit nobis Dominus.* Nam & sanctus † Bernardus de his loquens dicebat: *In æternum non obliviscar miserationes istas, quia in ipsis iustificatus sum.* Quòd si fortè inter legendum nullum aut modicum saporem intrinsecus sentis, nihil inde turberis: sed etiam arido corde ista humiliter & reverenter lege ac relege pro Dei amore & gloria: interim enim mens tua erit honestissimè atque sanctissimè occupata. Et revera, verba Evangelica miræ virtutis sunt, dum ab homine bonæ voluntatis humili mente leguntur, vel audiuntur. Nam si illi, qui olim simbriam vestimenti Domini cum sancta fide tangebant, sanabantur; quomodo sacratissima verba Evangelij piè lecta vel audita non curarent morbos animæ? Amplectere itaque sincero desiderio (ut potes) hunc suaveolentem fasciculum miserationum Domini, ut cum Sponsa carmen istud ex Canticis sancti amoris decantare possis: *Fasciculus myrrhe dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur.*

Impri-
† D Bernardus Serm. 43. in Cantica, dans praxim super Cant. 1. de Fasciculo myrrhe, quomodo anima devota debet piè & continè percurrere omnes actiones & passiones Christi, à cunis usque ad crucem, dicit sese non posse oblivisci tantas & tam multas miserationes, quia in illis vivificatus est: alij legunt *iustificatus est.*

Quanta
acerbitate
passionis
Domini-
ca, ex
subtra-
ctione a
omni con-
solatio-
nis,

Crebra le-
ctio Eva-
gelij com-
médatur;
etiã cum
gustum a-
bet, quia
semper
adepti fru-
ctus.

* Vele-
pitomè
Vita
Christi.

Corona
Spicie

112. 69.

Marth.
9. 29.
Marth.
Luc. 1.

Cant.

6.
Amor
Christi
pro nobis
passi cum
fiducia
erga vul-
nera &
merita
illius.

Imprime cordi tuo & menti tuæ amabilem Jesu humanitatem Divinitate plenam. O quàm præclarus liber est Christus pendens in cruce! in eo enim mirabiliter supernaturaliterque perfectis animabus relucet, quidquid ad contemplationis celsitudinem pertinet. Quinque Vulnera Christi beatissima, omnis gratiæ omnisque consolationis fontes sunt: & plus pulchritudinis, lætitiæ atque claritatis toti cælesti Curia conferunt, quàm omnia alia quæ in vita perenni (excepta Divinitate) habentur. Dilige Jesum, qui te dilexit & diligit immenso amore: gratias age illi quâ potes devotione: amplectere salutarem ejus doctrinam, ac pro modulo tuo sanctas virtutes illius imitare. Et quando ex fragilitate humana peccatum admittis, non nimium deijciaris animo; sed cul-

pam humiliter agnoscens, crede Iesum velle tibi veniam dare, libenterque ignoscere: quem admodum beatus Ioannes restatur, dicens: *Si confiteamur peccata nostra, fidelis est, & iustus, ut remittat nobis peccata nostra, & emundet nos ab omni iniquitate.* Ac rursum, *Si quis, inquit, peccaverit, advocatum habemus apud Patrem Jesum Christum iustum: & ipse est propitiatio pro peccatis nostris.* Fideliter memineris, quare ille venerit in mundum, & quàm pius, clemens, benignus, misericors, ac salutis hominum amans sit: ita enim nunquam de salute tua desperabis. Perseveranter ei per veram fidem charitatemque adhære, & vitam æternâ obtinebis. Quam nobis omnibus ipse concedat, qui est benedictus in sæcula, Amen.

1. Ioh. 1. & 2.

XX 3

HLV-